

Tijdschrift van studievereniging Nieuw Nederlands Peil

nummer 3 2019 - 2020 jaargang 15

HOOG WATER

WELKOM

HOOG WATER

WELKOM

Voor degene in een schuilhoek achter glas
Voor degene met de dichtbeslagen ramen
Voor degene die dacht dat ie alleen was
Moet nu weten, we zijn allemaal samen
Voor degene met 't dichtgeslagen boek
Voor degene met de snelvergeten namen
Voor degene die 't vruchteloze zoeken
Moet nu weten, we zijn allemaal samen
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Niet zonder ons
Voor degene met de slapeloze nacht
Voor degene die 't geluk niet kan beamen
Voor degene die niets doet,
die alleen maar wacht
Moet nu weten, we zijn allemaal samen
Voor degene met z'n mateloze trots
In z'n risicoloze hoge toren
Op z'n risicoloze hoge rots
Moet nu weten, zo zijn we niet geboren
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Niet zonder ons
Voor degene met 't open gezicht
Voor degene met 't naakte lichaam
Voor degene in 't witte licht
Voor degene die weet, we komen samen
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder
Niet zonder ons
Niet zonder ons

RAMSES SHAFFY (1933-2009)

COLOFON

Hoogwater is een tijdschrift van studievereniging Nieuw Nederlands Peil. Het verschijnt driemaal per jaar. Ook een stukje schrijven voor de volgende editie? Mail je artikel naar hoogwater.nnp@gmail.com. De redactie behoudt zich het recht wijzigingen aan te brengen en/of in te korten.

Eindredactie

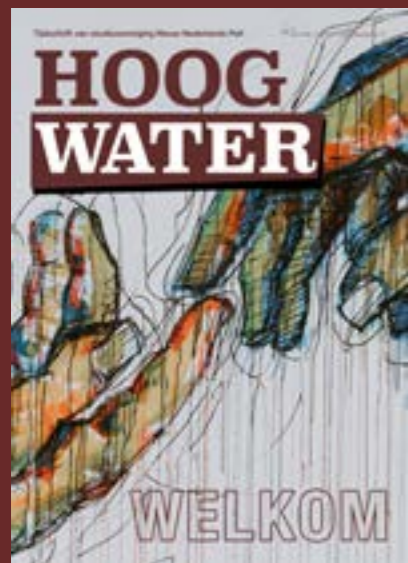
Annelynn Koenders

Vormgeving

Rick Stoorvogel

Auteurs

Joris Geene
Amber van Reeuwijk
Joshua Snijders
Mick Stam
Roy Vlieland

Hoogwater
Nummer 3 - 2019/2020
Jaargang 15

Van de redactie

Voor jullie ligt de derde en laatste editie van dit collegejaar, dit keer alleen digitaal om bij de tijd te blijven. Het was een bewogen jaar! Om in de positieve sfeer te blijven hebben we voor deze editie gekozen voor het thema 'Welkom'. Niet alleen mogen we in het nieuwe collegejaar weer nieuwe studenten verwelkomen, maar in deze *Hoogwater* komt ook het nieuwe bestuur Op Hoop van Zegen aan het woord. We zijn heel benieuwd wat zij ons gaan brengen in het aankomende collegejaar! Dit betekent wel dat wij afscheid moeten nemen van het bestuur Karakter. Zij blikken met ons terug op de activiteiten van het afgelopen jaar én we krijgen een inkijkje in de uitspraken die het afgelopen jaar zijn gedaan. Verder kunnen jullie in deze editie weer ouderwets genieten van een flinke dosis goede verhalen. Van Typhoon tot een protest, we vinden het allemaal terug in dit nummer. We wensen jullie nog een fijne zomer toe en we hopen jullie in het nieuwe collegejaar weer te mogen trakteren op mooie verhalen!

Liefs,

De Hoogwaterredactie

Studievereniging NNP

Over NNP

Studievereniging Nieuw Nederlands Peil (NNP) is de studievereniging van de opleiding Nederlandse taal en cultuur en de opleiding Dutch Studies aan de Universiteit Leiden. Ze organiseert studiegerelateerde activiteiten. We zijn niet voor niets de gezelligste studievereniging van Nederland(s)!

Commissies

Leidse Leesclub

De Leidse Leesclub is inmiddels alweer een paar jaar een actieve commissie. Het streven is om elke tweede dinsdag van de maand een romanleesclub te organiseren en elke derde donderdag van de maand een poëzieclub. We komen op die dagen om 17:15 bijeen in Café De Keyzer en genieten onder het genot van een drankje van mooie literatuur.

Nederlandse Activiteitenplanners

De Nederlandse ActiviteitenPlanners (de NAP) is sinds dit jaar een nieuwe commissie binnen de vereniging. De commissie verzorgt gedurende het academische jaar educatieve, creatieve en bovenal gezellige activiteiten. Ook organiseerden ze in februari De Grote Gerard Reve Rave: Dat was een avondje lekker literair losgaan!

Hoogwatercommissie

Ook dit jaar heeft het NNP weer een Hoogwatercommissie. De Hoogwater is het tijdschrift van onze studie. Studenten vormen samen een redactie en streven naar het uitbrengen van drie mooie Hoogwaters waarin poëzie, wetenschappelijke artikelen, verhalen, columns bij elkaar worden gebracht. Het is een gezellige commissie waarbij je nieuwe mensen leert kennen, in aanraking komt met het doen van journalistieke taken en waaraan je niet te veel tijd kwijt bent.

Algemene informatie

Postadres
Postbus 9515
2300 RA Leiden

Bestuurskamer

Kamer S.018 (In het P.J. Vethgebouw van de Universiteit Leiden)

nnpagina.nl
nnp.bestuur@gmail.com

Bestuur 2019/2020: Karakter

Voorzitter: Femke van de Griendt
Secretaris: Katja van Rooten
Penningmeester: Sietske Hoekstra
Assessor Intern: Joshua Snijders
Assessor Extern: Joris Geene

[instagram.com/nnplaatjes](https://www.instagram.com/nnplaatjes)
[facebook.com/nnp.leiden](https://www.facebook.com/nnp.leiden)

Eén van de eerste hoogtepunten was het eerstejaarskamp in september. In Den Haag leerde een twintigtal studenten elkaar, door de regen en de spellen, in een paar dagen goed kennen. Ook de literaire wandeling en de traditionele poëziekampvuuravond ontbraken niet!

In oktober hadden we een themaborrel rondom de kinderboekenweek. De tafels in koffiekamer Eyckhof stonden vol met poffertjes en pannenkoeken, er waren vlaggetjes en verhaaltjes en de kinderchampagne maakte het feest compleet.

Tweemaal reisde er in november een groep NNP'ers af naar de Westergasfabriek om de televisieopnames van De Wereld Draait Door en Pauw bij te wonen. Achteraf bleek dit extra bijzonder, omdat het de laatste keer is geweest dat we deze programma's konden bezoeken.

Eerstejaarskamp

Kinderboekenweek

Een jaar vol activiteiten

Het collegejaar is voorbij en de zomer staat voor de deur. Daarmee is ook het jaar van bestuur Karakter ten einde gekomen. Tijd voor nostalgie: we blikken terug op de activiteiten van afgelopen jaar.

Televisieopnames De Wereld Draait Door

Tijdens het docentensymposium in december vertelden vier docenten van onze opleiding over het onderzoek dat zij doen. Het was razend interessant om te horen waar ze zich, naast het onderwijs dat ze voor ons verzorgen, mee bezighouden.

Docentensymposium

We sloten het eerste semester af met de studiereis in januari. Dit jaar bezochten we twee Belgische steden: Leper en Brugge. Het programma bestond onder andere uit een literair museumbezoek, een cultuurhistorische stadswandeling en een taalkundige lezing. En er was veel gezelligheid, dat vooral Februari was de feestmaand: bij het Talengala was er een recordopkomst NNP'ers – en ze staan nog niet eens allemaal op de foto! Ook organiseerde activiteitencommissie NAP de Grote Gerard Reve Rave, wederom een feest waarover nog lang wordt nagepraat.

Talengala

Maart begon met een aantal fysieke activiteiten: zoals altijd was er genoeg te borrelen en te beleven bij het NNP. De pandemie die om de hoek kwam kijken zorgde ervoor dat de mooie activiteiten die al gepland stonden voor de laatste maanden niet door konden gaan. Er stonden lezingen en symposia, quizzen en sportactiviteiten op de planning. Daarnaast zou er een arbeidsmarkt-middag komen, wilden we de verjaardag van het NNP vieren met een heus 21-diner en zouden we het jaar traditioneel afsluiten met het open podium.

Gelukkig werd de agenda al snel gevuld met nieuwe dingen. Twee tot drie keer per week waren we achter een scherm te vinden voor online activiteiten. Dit was anders dan het plan was, maar ook heel gezellig en waardevol. Wederom waren er genoeg hoogtepunten: gebruik je verbeelding en herleef!

Eind maart riepen we onze Discord-server in het leven, die meteen goed werd gevuld met kinderfoto's en prangende levensvragen. Tijdens de borrels praatten we bij en ondernamen we samen verschillende dingen. In april hadden we voor het eerst een online spellenavond, een succes dat zich meermaals zou herhalen. Ook een pubquiz bleek het goed te doen. Dankzij de commissies waren we ook offline bezig. De Hoogwatereditie viel thuis op de deurmat, de Leidse Leesclub vond vanaf mei tweewekelijks plaats: er werd genoeg gelezen! Commissie NAP zorgde ervoor dat we online verbonden waren tijdens het ondernemen van offline activiteiten, zoals voorlezen, schilderen en koekjes bakken.

In juni begon het einde van het jaar te naderen: we borrelen omdat de tentamens voorbij waren en voor het vakantiegevoel hopten we middels Google Street View de hele wereld over.

Leden van het NNP waren in groten getale aanwezig voor de bekendmaking van het nieuwe bestuur. Vol vertrouwen dragen wij in september officieel het stokje over aan bestuur Op hoop van zegen. We heten hen van harte welkom!

Een heel fijne zomer gewenst en veel liefs namens bestuur Karakter.

Van het nieuwe bestuur

'Welkom', niet alleen een toepasselijk woord voor de aankomende eerstejaars maar ook voor ons, het nieuwe bestuur van studievereniging Nieuw Nederlands Peil: Op Hoop van Zegen. Sinds een paar maanden mogen wij ons het 22ste bestuur (f.t.) noemen van onze mooie studievereniging. De beslissing om je op te geven voor het bestuur was dit jaar van een andere aard dan andere jaren. Hij moest namelijk genomen worden aan het begin van 2020, toen het coronavirus nog in volle hevigheid aanwezig was in Nederland. Op dat moment was het vrij onzeker hoe het nieuwe collegejaar eruit zou komen te zien en nog steeds zijn we ons ervan bewust dat dingen anders kunnen lopen dan gepland de komende maanden.

Dit weerhoudt ons als bestuur er echter niet van om met volle vaart vooruit te gaan en hard te gaan werken om er een prachtig collegejaar van te maken. In tegendeel, als studievereniging hebben we nu juist nog meer dan normaal de belangrijke taak om voor verbinding te zorgen binnen de studie. Niet alleen voor ons is er namelijk sprake van onzekerheid, maar voor alle studenten en dan met name de aankomende eerstejaars.

Het is dus belangrijker dan ooit dat iedereen zich welkom voelt op onze geweldige opleiding en wij gaan alles op alles zetten om hiervoor te zorgen, ongeacht of dit online is of in Leiden zelf. We gaan uit van zoveel mogelijk het laatste en hopen dan ook iedereen van de opleiding Nederlands binnenkort weer in Leiden te mogen zien en verwelkomen. Tot snel!

Bestuur Op Hoop van Zegen

Iris Kole (voorzitter)

Sophie Bronkhorst (secretaris)

Roy Vlieland (penningmeester)

Inez van der Steen (assessor intern)

Mila van Nieuwenhuizen (assessor extern)

Gedoogbeleid

'Kijk naar mij,
Zie me staan'
Dat vroeg jij en ik zei
'Ik zal je gadeslaan'

Ik zal je bekijken,
Je bestaan tolereren
Maar veel zal je niet bereiken
Als je weigert van me te leren'

Je keek me aan met felle ogen
Die veel ellende hadden gezien,
Die door velen waren bedrogen,
Wijzer waren dan de mijne bovendien.

Schamper lachend sneerde je
'Ik hoef niks van je weelde!'
Door schade en schande leerde je
Dat tolerantie stak in plaats van streelde

Wil je weten hoe het nieuwe bestuur bekendgemaakt werd?
Klik [hier](#) om de video te bekijken!

Welkom

Plek voor vrijheid zoekers, mentaal en fysiek

Joden, Hugenoten, Moslims, filosofen

Oorlogsslachtoffers die aankomen per boot

Surinamers, Anti's, Turken, Marokkanen, Indo's en Polen:

het geeft ons kleur, het maakt ons groter

-Typhoon in 'Van de regen naar de zon'

In 2014

bracht Typhoon het album 'Lobi da Basi' uit. 'Liefde de baas'; het sentiment is mooi.

Het één na laatste liedje 'van de regen naar de zon' gaat over Nederland.

Het land waarin iedereen welkom is, waarin voor iedereen een plek is. Het land waarin 'alles duurder wordt, maar ik word ondersteund als ik niets heb.' Toch is in Nederland niet alles even goed en niet alles even mooi. Dat heeft Typhoon aan den lijve ondervonden.

In 2016 werd hij aangehouden omdat hij in zijn nieuwe auto reed, en het profiel van 'een donkere man in een dure auto' verdacht werd gevonden door de dienstdoende agenten. Hij vertelt na het incident dat dit hem regelmatig gebeurt. Anno 2020, het moment waarop de bom in zekere zin is gebarsten in de Verenigde Staten, bevragen velen ook onze Hollandse geschiedenis. Beelden van Jan Pieterszoon Coen worden gevandaliseerd, naambordjes worden vervangen in musea. Niet iedereen lijkt daar heel blij mee te zijn en zo gebeurt het dat een voetbalcommentator wordt afgerekend op een opmerking die hij op nationale televisie maakt. Hiermee wordt een bekende discussie opgeroepen. 'Wat mag wel gezegd worden en wat mag niet gezegd worden.' Het is een interessante discussie, zeker. Maar wat er gebeurt is dat het probleem wordt gepasseerd. We kunnen

met z'n allen boos worden op Derksen omdat hij een opmerking maakt, of we kunnen boos worden op Akwasi, omdat hij een opmerking maakt, die vrijheid hebben we. Laten we dan ook de vrijheid nemen om dat niet te doen en te werken aan het onderliggende probleem. Onze eigen Bram leven heeft recent nog een stuk gepubliceerd over dat ook de Universiteit Leiden niet vrij is van racisme. Waarom niet daar de energie insteken, in plaats van twee figuren die worden opgeworpen als vertegenwoordiger van een bepaalde mening?

Het thema van deze Hoogwater is 'Welkom' dus dit stukje lijkt misschien een beetje misplaatst. Maar een warm welkom te midden van haat is onmogelijk. Dus ik stel voor: iedereen die het kan, heet elkaar welkom, laat ze zich thuis voelen in Nederland. De mensen die een thuis zoeken, de donkere mensen die worden aangehouden vanwege hun huidskleur, de stellen die belaagd worden omdat ze van hetzelfde geslacht zijn, de vrouwen die worden achtergesteld op basis van het vrouw zijn, de mannen wiens aangiftes van verkrachting niet serieus worden genomen. Laten we elkaar verwelkomen, zoals Typhoon dat doet in het land waarin hij zelf gemarginaliseerd wordt. Verwelkom de discussie, verwelkom het discours, verwelkom het respect en verwelkom de liefde, maar niet de haat, het geweld en de vooroordelen.

‘Goed statement’, zei ze.

De meest schokkende ervaringen vergeet je niet meer, de ervaringen nog schokkender vergeet je ter bescherming. Inmiddels was dit de zevende op rij. Sterker nog: vandaag, 7 juni, zijn er zeven verschillende, in zeven steden. Een paar uur voor ik vertrok had ik een doos uit elkaar gescheurd en een van de zijden gebruikt. Hoewel ik geen stift had, had ik ergens nog een blauwe spuitbus. Ik richtte de spuitbus op ongeveer 5 cm van het karton en spoot de blauwe letters B-L-M. Mooi was het zeker niet, ook omdat toen ik het karton weer rechtop hield streepjes verf van de ‘B’ omhoog gleden, maar het was iets. Volledig gekleed in het zwart, stapte ik de trein in. Brussel was het dichtst bij voor me. Dit werd mijn eerste protest. Ik had nog geen verwachtingen en liep in spanning vanaf het station naar het plein; tegelijk in enige trots. Er was al een menigte verzameld op het plein. Ik deed mijn mondkapje om en sloot me aan. Bijzonder eigenaardig hoe we in het verleden bang waren voor mensen die delen van het gezicht bedekten; we vonden het te mysterieus en wellicht gevaarlijk; nu is het verplicht je kapje over mond en neus te dragen. Ik zie slechts de ogen van degene rechts van

mij. De groene diepe ogen. En de handen die de stift vasthouden terwijl ze iets tekent op haar prachtig protestbordje. De huid om de uitgestrekte arm zag er glad uit. Sommigen hebben er een uitgebreide, natuurlijke routine voor: de theebomen uit Zuid-Australië; de schoonste aloë’s van Barbados en de meest welriekende olie uit Turkije. Sommigen hoeven er vrij weinig tot niks voor te doen en ervaren het als een zegen van de Allerhoogste. Wellicht een zegen en een vloek. Ook in het gezicht geen puistjes. Het spannen van de spieren rondom de wangbotjes en de subtiele beweging van het kapje deed me vermoeden dat er sprake was van een glimlach. Ik lachte terug en hoopte dat het gezien werd. ‘Heb je mijn stift misschien nodig, voor de andere kant’, zei ze terwijl ze wees naar mijn tragisch stuk karton. ‘Graag’, antwoordde ik. Ik zei wel graag, maar had nog geen flauw idee van wat ik wilde schrijven. Ik drukte de stift op het karton en op zo’n moment moet je schrijven wat het allereerst in je op komt. ‘Wij willen concrete actie!’ Ik gaf de stift terug en bedankte haar. ‘Goed statement’, zei ze.

‘Thanks!’
 ‘Waar kom je vandaan?’
 ‘Bedoel je waar ik woon of... Ik ben Elisha, woon in Haren, kom uit Curaçao, en jij?’
 ‘Suaad, uit Nigeria, maar woon hier in Brussel centrum.’
 En zo begonnen we een gesprek, weliswaar op anderhalve meter. Ik leerde waar Suaad naar school ging, wat ze voor werk deed en hoe ze het in dit land vond, terwijl er ondertussen historici, muzikanten, dichters en dieharde activisten op het podium waren geweest.
 Ze vroeg na afloop of ik met haar naar Naamsepoort wilde lopen. Vanaf daar zou ze een metro naar haar buurt nemen en kon ik naar Brussel Centraal. Er waren nog tientallen om

ons heen, de meesten van hen ook gekleed in het zwart. Ik was aardig kort in vergelijking met deze mensen. Toen we bijna bij het eind van de straat kwamen, hoorden we een glas breken. In de verte hoorden we sirenes. Achterom kijkend kon ik reconstrueren wat er aan de hand kon zijn geweest. Inmiddels vertelt de media ongeveer hetzelfde als wat ik toen had geconstateerd: een groep jongeren zou het glas van een van de winkels gebroken hebben, Gucci als eerste. Een aantal zouden gevolgd hebben. Ironisch dat een eenling een Gucci riem omhad; jas open, kassei in de hand en T-shirt in de broek zodat de gehele wereld kon zien hoe ze de winkel plunderden waar ze eerst hun geld in pompten. Het duurde voor mijn gevoel slechts enkele

“Nadat ik haar naam uitriep werd ik van achter gevloerd door een agent.”

seconden voor de politie erbij was. Aan de kant waar we vandaan kwamen zagen we agenten uit busjes stappen. Met doorzichtige ronde schilden, witte helmen, knie- en elleboogbeschermers waren ze volledig voorzien van bescherming. Suaad en ik deden wat we de mensen om ons heen zagen doen en liepen sneller richting het metrostation. Binnen een minuut was onze pas zo versneld dat we het wel rennen moesten noemen. Ook aan de kant van het station stond nu een politiewagen. Deze was een ander soort. En ik zei (ja, wel uit instinct en niet uit volledige zekerheid) tegen Suaad om net als mij haar protestbord boven haar hoofd te houden. Veel hielp het niet. Hoewel we probeerden ons uit de situatie te manoeuvreren, werden we compleet natgeregend door de waterkannonnen. Ik zag meer agenten verschijnen uit wagens naast de waterkannon-

nen en Suaad was ik inmiddels kwijt. Misschien was ze mee gerend met de menigte in-zwart-gekleed. Het feit dat ik nat, uitgeput en gevuld met angst was weerhield mij er niet van Suaad te zoeken tussen de chaos. Tevergeefs. Nadat ik haar naam uitriep werd ik van achter gevloerd door een agent. Het was waarschijnlijk de adrenaline die in mij was opgebouwd waardoor ik mijn mond niet hield terwijl ik toch duidelijk bezeerd was. ‘Laat los! Laat me los! Ik heb niks gedaan!’ riep ik terwijl de agent mijn handen in de boeien sloeg. ‘Ach, houd je bek!’, riep de agent en sleurde me mee in een zijstraat. ‘Suaad!’ riep ik nog één laatste keer. Ik werd met onnodige kracht, ik was immers al geboeid, een busje in geduwd. Wat er daarna gebeurde is helaas, of misschien gelukkig, uit mijn geheugen gewist.

Zij zijn niet welkom

Als ik nu terugkijk op de tijd dat ik mijn fictieve deur wijd open probeerde te houden voor iemand die ik niet kende, voel ik een soort vreemde drang om alles te sluiten tot er geen geluid meer bestaat behalve dat van mijzelf. Destijds hadden ze me niet de keuze gegeven om de deur pas te openen als Hij binnen wilde komen. Misschien zou ik Hem zien en denken 'Nee jij niet.', wilde ik niet een vreemde in mijn huis hebben. Wie weet zou het de duivel zijn die ik binnen zou laten en zou mijn huis vol zijn. Zouden God en Satan in één kamer passen? Zou God hem wegsturen, maar is dat niet in tegenspraak met Zijn ideeën over hoe men anderen moet behandelen?

Satan zou God weg willen hebben. Hun ego's zouden mijn huis vernielen tot mijn huis is vereenvoudigd tot de openstaande deur. En dan komt God terug en slaat hij de deur dicht recht in mijn gezicht. Ben ik dan een kind van God? Mijn vader heeft een nieu-

we deur gekocht, mijn moeder is ongelukkig. Ik heb een vriendin en Rusland gelooft per grondwet in God en is van mening dat het huwelijk expliciet bestaat uit een man en een vrouw. In de meeste staten van Amerika mag men gay paniek aandragen als verdediging in een moordzaak. Mijn volgende vriendin wordt een Rus en dan verhuizen we naar Amerika. Ik heb vrij frequent last van paniekaanvallen, maar ben nog nooit in de gevangenis geweest.

God is binnengetreden via de openstaande deur. Hij is mijn gevangenen en ik de Zijne. Samen praten we over de wereld. Hij vindt dat Hij het laatste woord heeft, omdat Hij God is. Ik vind Hem te langzaam praten.

Mijn Russische vriendin en ik wonen nu in Amerika. Per honderdduizend incidenten is er tweehonderdzevenendertig keer geweld gebruikt indien het een zwart persoon betrof. Waren het witte mensen, dan slechts zevenenzestig keer. Wij zijn beide wit.

Het is voor ons drie keer zo onwaarschijnlijker om te overlijden na een confrontatie met de politie dan geldt voor onze zwarte medemens, zowel met als zonder wapen. Vooralsnog is God aan het praten. Ik denk dat Hij een strategische manoeuvre maakt door Zich af te wenden van het probleem. Dat is menselijk. Hij is menselijk. Het is Godswil als ik sterf. Helaas voor Hem ben ik suïcidaal en neem ik het heft in eigen handen. Mijn vriend vindt mijn stuk mooi, maar ziet mij nu als een goochelaar die onder het mom van een truc de hoofden van kinderen er afhakt. In mijn hoofd zie ik mezelf als de verkondiger van de realiteit. God is aan mijn tafel geketend. Hij praat nog. Prevelt de woorden dat Zijn wil de enige wet is. Dat Zij die sterven dat moeten verdienen. Ik trek de deur achter me dicht, laat God en Zijn wil voor wat ze zijn. Morgen zal ik weer langskomen en vragen of Hij naar de wereld wil kijken met mij.

Het verhaal van de fakkel en de vogels

Op een dag vlogen er twee vogels.
Een van oost naar west
En de ander van noord naar zuid.
Twee vogels met een ander nest.

En met maar één punt
één punt in het midden
Een punt van toeval
Een vrije toeval val.

In een val ben je gevangen
Hoe vrij is dan de vrijgevallen val?
Hoe vrij is de vogel van oost naar west?
Een hemel van puur kristal.

En hoe het toeval het wilde
Het geschiedde in het midden
Ze kwamen elkaar tegen in volle vaart
En gestopt door een helder licht.

Twee verschillende vogels
met een duidelijke zang
hoge tonen, dan weer laag
zingende tonen maakten bang

Want de een moest van
noord naar zuid
en de ander moest van
oost naar west.

Ze verlaagden hun vaart
om gewoon na te denken
niet meteen te tweeten
maar eerst even te wenken.

Van laten we dalen?
Laten we hier weer komen?
Ja, we zakken al
In onze vrijgemaakte vrije val
Richting het licht wat ons

wat ons
bracht.

Niet de grammen, maar tezaam.
Dat dachten de vogels dus
vrij zijn in hun val
blij zijn in hun falen
blij om overal

bij elkaar te zijn.
Toch moest de een naar west
En de ander naar noord
En al lag dat niet ver

gebeden werden niet gehoord.
De verplichtingen in een nest
waren verblindend als vuur
net als de fakkel.

De fakkel is een verhaal apart, die eigenlijk gewoon aan een boom hing in het bos. Een bos dat precies in het midden des lands lag. En de fakkel was precies in het midden opgehangen. Het was de perfecte boom. Krom van hout, maar groen van blad. En het kromme is wat de fakkel nodig had. Want de boom was geen perfecte boom zoals je ziet. Want de perfecte boom bestaat niet. De kromme boom was perfect voor een ander. De boom brandde op, door de groter wordende fakkel.

De boom werd gebruikt
Niet alleen door de fakkel
Maar door de vrije
blijve vogels.

Op de onderste groene tak,
niet voor een nestje
maar voor het dons
en wisselende veren.

NNPleur 't er maar in lijst

Langzaam voelden zij warmte
verlangend naar elkaar op
het andere nest
warmte van de fakkel

De fakkel kon niet denken. Die deed wat hij kon. Een fakkel wil groter worden, maar kleiner dan de zon. Een bos zou zijn taak volbrengen. Een catastrofe voor de verdwaalde kat.

De vogels stegen op
ogen die naar de diepte gleden.
Icarus zou zijn gevallen
streker, die bleef dit keer beneden.

De vogels spraken af
Het licht zou hun plek zijn
maar het licht doofde
tot een zwarte plek.

Altijd maar die vogels
die nesten beginnen
waarom eindigt het zo cru?
waarom wij niet?
Wat unbiddan wi nu?

Het afgelopen jaar zijn er door de leden van NNP een hoop bijzondere, grappige of bijna inspirerend te noemen uitspraken gedaan. Hieronder geven wij een selectie die jullie hopelijk ook kunnen waarderen.

Femke: Langshutsen: woord van de dag

Stan: Skiënde Pino!

Bram leven: ... voor de lul, pardon, voor de lol haha

Sietske: Het leven is een feestje maar je moet er wel zelf rucola op pleuren

Joris: Ik zit hier vloeibare crack te zuipen

Katja: Kan iemand vingercondooms meenemen?

Femke over studievereniging van strafrecht: Studievereniging van grafstudies

Katja tegen Femke: Zolang jij nog geen leuke vent aan de haak hebt geslagen en een aantal kinderen op de wereld hebt gezet, weet jij niet wat verantwoordelijkheid is.

Muller in Whatsappgroep: Kneiterharde 'voouwe, U weet zelf!

Zaaijer tegen Joshua: ik kan best klappen incasseren, wil jij ze dan uitdelen?

Denise's idee voor een activiteit: 'geënga-geerde vingerverf'

Joris: Mijn planning is net zo slecht als de toekomst van een eendagsvlieg

Sietske: Ik ben pas op m'n zesde begonnen met ademen

Noah: Dan kom je thuis bij je moeder en dan kan je zeggen "vuile vieze kutteef" en dan doet ze de volgende keer wel de afwas.

Denise: Als je biseksueel bent, ben je niet bipolair!

Gijsbert Rutten: Ik kijk op m'n horloge en... pure paniek

Katja: Is brak zijn ook een emotie?

Joris: Borrelen is besturen!

Joris: Ruilen?! Eerst gewoon huilen.

Faye: Het feest is aan het laden.

Lars: Ik zal niet zeggen dat ik altijd in mijn onderbroek door het huis loop, maar als Rutte spreekt is dat zeker het geval.

Joris: NNP ontgroening: loop met Joris mee naar de kamplocatie

Femke: Datan in je huis?! Dat is incest!

Sietske: Ik neem jullie mee, we gaan samen kijken naar de saus

Joshua: Een eekhoorn heeft altijd profetische gaven

Lars: Dat heb ik altijd als ik in de spiegel kijk. Dan denk ik 'ah, kut'

Amber: Was ik maar Willem Holleeder

Sophie: Pepijn gaat bami gooien

Wim van Anrooij: Er bestaat geen editiepolitie

Joris: Ik ben meer een stalker dan een influencer

Roy: Joshua staat op m'n to-do-lijst

Joris: Amber heeft meestal Jelle in d'r mond

Jelle: En zij maar zeggen dat ze vegetariër is

Lars: Een jongen van het corps die alcoholvrij bier drinkt is als een moeder zonder kinderen

Roy: Je zal maar bij Minerva zitten

Joshua: Beledigen en bevredigen

Lars: Ik ben de dichter des vuilnisbelts

Pepijn: Ik bel 's ochtends als ik in een slechte bui zit de NS en dan ga ik gewoon schreeuwen. En die medewerker kan er niks aan doen dat ik ruzie heb met m'n vriendin, maar ze zit daar

Medemens

Hey jij daar, ken ik jou al?
Echt bekend schijn je me niet
Vandaar dat ik me voorstellen zal
Zoals je vaker doet als je anderen ziet

Mijn naam is Medemens,
Ik kom van planeet Aarde
Delen we dezelfde grens
Of verschillen we in waarde?

Delen we idealen of fantasieën,
Talen, verhalen of utopieën,
Tel jij ook van één, twee drieën
Of ben je anders grootgebracht?

Vershillen we in huidskleur of religie,
Lichaamsbouw of -geur of traditie,
Luister je podcasts of Laura Pausini
Of zijn er andere vragen waarop je wacht?

Stel ze me en ik zal je zeggen
Wat vraag en antwoord voor me betekenen
Als je me jou probeert uit te leggen
Zal ik luisteren, daar kun je op rekenen

En als dan blijkt hoeveel we delen
Rest ons het simpele antwoord van de op-
telsom:
Alleen al onze naam dragen we met velen
Dus Medemens: wees welkom

Op Hoop Van Zegen

Op Hoop Van Zegen

nnpagina.nl

